

ДІРЯВИЙ КРУГ

Літом жінку виряджає
В санаторій чоловік.
Щось їй в спині догаряє,
Каже, – гірше, ніж торік.

«Хай купається у морі, -
Радить щиро йому друг. –
Тільки щоб не мати горя,
Рятувальний купи круг».

Діло зайвим показалось,
Але круга все ж і упив.
І щоб довго не купалась,
В ньому дірочку пробив.

От поїхала дружина.
А щоб ревнощів не мать,
То взяла з собою сина
Ще малого, років п'ять.

Злинув місяць. Вже додому
Жінка радісна спішить.
Позбулась хвороби й втоми,
Від засмаги аж блищить.

Чоловікові ні слова
Про ту витівку дурну.
Каже: «Речі розпаковуй,
А я трішечки засну».

Татко сина пригощає,
На засмагу погляда.
Врешті все-таки питає,
Чи купались, як вода?

Син доїв цукерок жменю,
Чупа-чупса долизав,
Скоса глянув на кишеню,
Потім таткові сказав:

«Мама зранку довго спала
Через той дірявий круг.
Навіть в морі не купалась,
Бо спускав щоразу дух.

А чуженький дядько з нами
На піску відпочивав,
Та щоночі нашій мамі
Того круга надував».